

U Varaždinu, 02.07.2020.

TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Poslovni broj: St- 130/2018
STEČAJNI POSTUPAK NAD GASTRAL NATURA d.o.o. u
stečaju, Čazma, Franje Vidovića 59/D, OIB:51023706342,
zastupan po stečajnom upravitelju Tei Gatternig,
odvjetnici iz Varaždina, B. Vodnika 4.

Ž A L B A STEČAJNOG UPRAVITELJA

**protiv Rješenja stečajnog suda
od 19.06.2020.g. za otklanjanje nedostataka Stečajnog plana**

I / U stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Gastral Natura d.o.o. u stečaju dana 19. lipnja 2020.g. donijeto je rješenje stečajnog suda kojim se nalaže stečajnom upravitelju kao podnositelju novog Stečajnog plana koji je obavljen na e-oglasnoj ploči dana 28.04.2020.g. da otkloni nedostatke u istom na način da sudionici Stečajnog plana budu razvrstani u skupine sukladno čl. 308. Stečajnog zakona.

Predmetno rješenje stečajnog suda objavljeno je na e-oglasnoj ploči dana 19.06.2020.g. u skladu sa čl.12. st.1. Stečajnog zakona (NN.71/15,104/17) prema kojem se smatra da je isto dostavljeno istekom roka od 8 dana od dana objave, a žalba protiv ovog rješenja podnosi se u daljnjem roku od 8 dana od dana dostave ovog rješenja.

II / Stečajni upravitelj kao podnositelj Stečajnog plana od 28.04.2020.g. pravodobno, u zakonskom roku za žalbu, protiv predmetnog rješenja od 19.06.2020.g. podnosi ovu ŽALBU kojim osporava u cijelosti predmetno rješenje, i to u skladu sa čl. 19.st.1.u svezi čl.10. Stečajnog zakona iz slijedećih žalbenih razloga:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i
- pogrešne primjene materijalnog prava.

Oba žalbena razloga vezana su za primjenu odredaba Glave VII Stečajnog zakona o Stečajnom planu obzirom da se i sporno rješenje odnosi na podneseni Stečajni plan od 28.04.2020.g.. U tom pogledu žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje odnosi se na pogrešno utvrđenu bitnu činjenicu vezanu za pravni položaj sudionika Stečajnog plana, i to konkretno razlučnih vjerovnika kao stečajnih vjerovnika i o pravnim učincima predloženog Stečajnog plana prema svim sudionicima istog, a koja pogreška je i dovela do žalbenog razloga pogrešne primjene materijalnog prava.

Žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava odnosi se na pogrešnu primjenu odredbe članak 317. Stečajnog zakona na kojoj se temelji sporno rješenje o uklanjanju nedostataka Stečajnog plana jer ova odredba NIJE u primjeni budući su pravni učinci Stečajnog plana jednaki prema svim sudionicima kao stečajnim vjerovnicima te je stoga mjerodavna odredba članka 308. stavak 4. Stečajnog zakona (NN.71/15,104/17), prema kojoj odredbi se vjerovnici NE razvrstavaju u posebne skupine ako bi stečajnim planom učinci bili jednaki prema svim stečajnim vjerovnicima kao sudionicima tog plana.

Sporno rješenje o uklanjanju nedostatka u pogledu razvrstavanja sudionika stečajnog plana u posebne skupine poziva se na odredbu čl.317. Stečajnog zakona (NN.71/15,104/17) kojom je propisano da će sud po službenoj dužnosti odbaciti stečajni plan ako nisu poštovani propisi o pravu na podnošenje i sadržaju stečajnog plana te ukoliko podnositelj stečajnog plana taj nedostatak ne može otkloniti ili ga se ne otkloni unutar primjerenog roka koji mu je sud odredio. Iz obrazloženja predmetnog rješenja proizlazi da sud smatra da je potrebno vjerovnike s pravom odvojenog namirenja tj. različite vjerovnike razvrstati u posebnu skupinu prema čl. 308.st.1. Stečajnog zakona, a što Stečajnim planom od 28.04.2020.g. nije učinjeno.

Predmetno rješenje i u njemu iznijeto mišljenje stečajnog suca NIJE PRAVNO OSNOVANO jer u konkretnom slučaju, iz sadržaja novog Stečajnog plana od 28.04.2020.g.(uvodni dio – strana 3. i provedbena osnova – strana 41.- 45.) jasno proizlazi da se Stečajnim planom predviđa namirenje utvrđenih tražbina svih vjerovnika sudionika ovog plana u 100% iznosu i to svim vjerovnicima na jednak način kako u pogledu % ili visine namirenja njihove utvrđene tražbine, tako i u pogledu samog načina podmirenja – kroz obročnu mjesečnu isplatu u jednakim iznosima anuiteta za svakog pojedinog vjerovnika prema visini njegove utvrđene tražbine na rok od 8 godina uz početak od 2 godine od dana pravomoćnosti rješenja o potvrdi stečajnog plana.

Kako je novim Stečajnim planom od 28.04.2020.g. predviđeno namirenje tražbina svih stečajnih vjerovnika u 100% iznosu njihovih utvrđenih tražbina (ranijim stečajnim planom od 05.12.2018.g. koji nije prihvaćen su sudionici bili razvrstani u skupine jer su učinci plana bili prema sudionicima različiti zbog različitog načina namirenje tražbina: 100% namirenje za stečajne vjerovnike sa upisanom hipotekom, a 30% namirenja tražbina za sve ostale stečajne vjerovnike uz otpis 70% utvrđenih tražbina), namirenje tražbina u novom stečajnom planu provodi se na jednak način prema svim vjerovnicima sudionicima tog plana (kroz obročnu isplatu u jednakim mj. anuitetima u 8 godina, uz početak od 2 godine), pa je stoga nedvojbeno da predmetni Stečajni plan ima ISTI UČINAK PREMA SVIM VJEROVNICIMA KAO STEČAJNIM VJEROVNICIMA pa se stoga temeljem izričite zakonske odredbe čl. 308.st.4. Stečajnog zakona VJEROVNICI NE RAZVRSTAVAJU U POSEBNE SKUPINE !

Stečajnim planom je navedeno da se sudionici ne razvrstavaju u posebne skupine, a vjerovnici ostvaruju pravo glasa pri glasovanju o stečajnom planu u skladu sa čl. 323. u svezi čl.106. Stečajnog zakona, pri čemu različiti vjerovnici imaju jednaka prava glasa kao stečajni vjerovnici budući da im je stečajni dužnik osobno odgovoran a nisu odvojeno namireni.

Obzirom da svi vjerovnici na jednak način namiruju svoje utvrđene tražbine Stečajnim planom ne dolazi do primjene čl. 308.st.1. Stečajnog zakona i razvrstavanja vjerovnika u posebne skupine.

Naime, Stečajnim zakonom, i to odredbom čl. 153., propisano je kada razlučni vjerovnici imaju status stečajnih vjerovnika. Prema ovoj odredbi razlučni vjerovnici, kao vjerovnici sa pravom odvojenog namirenja, su stečajni vjerovnici AKO im je dužnik osobno odgovoran, a pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase, dakle, u stečajnom postupku imaju samo ako se odreknu odvojenog namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti.

U ovom stečajnom postupku razlučni vjerovnici sa upisanom hipotekom tj. založnim pravom na nekretnini stečajnog dužnika su Erste & Steiermarkische bank d.d. kao prvo upisani hipotekarni vjerovnik i Hamag Bicro kao drugo upisani hipotekarni vjerovnik. Oba razlučna vjerovnika imaju upisano razlučno pravo u svrhu namirenje cjelokupne dospjele, a nepodmirene tražbine.

RH, Ministarstvo financija, PU razlučno pravo ima stečeno pljenidbom u ovršnom postupku prema OPZ-u i to pljenidbom dva teretna motorna vozila, ali se razlučno pravo odnosi samo na dio tražbine u iznosu od 170.460,64 kn (gl.150.652,16 kn, kamate 805,33 kn i obračunate kamate do otvaranja stečaja 19.003,15 kn), dok preostali dio tražbine u iznosu od 509.050,11 kn nije pokriven razlučnim pravom, a sve kako je to naznačeno u samoj prijavi tražbine.

Nesporno je da je svim navedenim razlučnim vjerovnicima stečajni dužnik i osobno odgovoran.

Prema sadržaju podnesenih prijava tražbina razlučnih (hipotekarnih) vjerovnika proizlazi da su ti vjerovnici jasno u prijavi tražbine naznačili da njihova tražbina u cjelokupnom prijavljenom iznosu neće biti namirena razlučnim pravom tj. odvojenim namirenjem te su stoga cjelokupni iznos dospjele, a nepodmirene tražbine do dana otvaranja stečajnog postupka prijavili kao tražbinu II višeg isplatnog reda. Dakle, oba hipotekarna vjerovnika, kao i razlučni vjerovnik RH, Ministarstvo financija, podnijeli su prijavu kao stečajni vjerovnici, i to hipotekarni vjerovnici kao stečajni vjerovnici II višeg isplatnog reda, a RH, Ministarstvo financija kao stečajni vjerovnik i I i II višeg isplatnog reda.

Prema odredbama Stečajnog zakona razlučni vjerovnik ima pravo odvojenog namirenja svoje dospjele tražbine na predmetu na kojem postoji pravo odvojenog namirenja te u samoj prijavi tražbine u stečajnom postupku nad dužnikom označuje na koji način će razlučno pravo ostvarivati. U konkretnom slučaju, oba hipotekarna vjerovnika su u prijavi tražbine naznačila da pravo odvojenog namirenja tražbine iz predmeta zaloga neće ostvarivati, već će tražbinu u cjelokupnom dospjelom iznosu namirivati kao stečajni vjerovnici u stečajnom postupku.

I RH, Ministarstvo financija je podnio prijavu cjelokupne tražbine kao stečajni vjerovnik, prijavljujući dio tražbine po osnovi poreza i doprinosa iz i na plaću kao I viši isplatni red, a preostali dio tražbine kao II viši isplatni red. U prijavi tražbine, u obavijesti o razlučnom pravu navedena je pravna osnova i iznos tražbine osiguran založnim pravom na motornim vozilima, ali nije naznačen i iznos do kojeg tražbina ovog vjerovnika predvidivo neće biti namirena razlučnim pravom. Iz sadržaja prijave razvidno je da ovaj vjerovnik neće ostvarivati razlučno pravo na odvojeno namirenje iz predmeta zaloga, već cjelokupnu prijavljenu tražbinu kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku.

U skladu sa čl. 169. Stečajnog zakona razlučni vjerovnici su ovlašteni pravo odvojenog namirenja tražbine iz predmeta na kojem postoji upisano razlučno pravo ostvarivati kroz ovršne postupke ili postupke osiguranja i nakon otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom SAMO AKO su postupak ovrhe ili osiguranja pokrenuli PRIJE otvaranja stečajnog postupka, jer će se

u skladu sa st.6. ovog članka ti postupci nadalje nastaviti (pred stečajnim ili ovršnim kao nadležnim sudom ovisno o tome kada je taj postupak pokrenut u odnosu na stupanje na snagu novog Stečajnog zakona – NN.71/15 od 01.09.2015.g. prema čl. 441.st.2.). Dakle, intencija zakonodavca je da se različni vjerovnici koriste svojim pravom na odvojeno namirenje pa stoga u slučaju kada je postupak odvojenog namirenja pokrenut prije otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom otvaranje stečajnog postupka je bez utjecaja na taj postupak jer se isti nastavlja i nakon otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom.

Kako u konkretnom slučaju različni (hipotekarni) vjerovnici nisu prije otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom pokrenuli postupke odvojenog namirenja na predmetu na kojem je upisano različno pravo, to nisu iskoristili svoje pravo odvojenog namirenja što ima za posljedicu da nakon otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom više nisu u mogućnosti pokrenuti taj postupak prema čl. 169.st.5. Stečajnog zakona, već tražbinu prijaviti kao stečajni vjerovnici.

Postupak ovrhe se prema Općem poreznom zakonu otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom po službenoj dužnosti obustavlja, pa stoga iako je različno pravo RH, Ministarstvo financija, PU stečeno provođenjem ovršne radnje pljenidbe pokretnina - motornih vozila, isto se ne može nadalje ostvarivati u ovršnom postupku, već jedino u stečajnom postupku.

Slijedom navedenog, različni vjerovnici su u skladu sa Stečajnim zakonom podnijeli prijavu tražbine kao stečajni vjerovnici te im je u cjelokupnom prijavljenom iznosu i utvrđena tražbina pravomoćnim rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama od 10.07.2018.g., te u cjelokupnom utvrđenom iznosu i novim Stečajnim planom od 28.04.2020.g. predviđeno namirenje tražbine kroz obročnu otplatu, a sve prema Otplatnom planu namirenja tražbina svih vjerovnika (strana 44. i 45. Stečajnog plana).

Izričito je, i to odredbom čl.303.st.1. Stečajnog zakona, dopušteno izraditi stečajni plan kojim se odstupa od zakonskim odredbi o unovčenju i raspodjeli stečajne mase, a u stavku 2 predloženi načini provedbe stečajnog plana. Novi Stečajni plan od 28.04.2020.g. sačinjen je u skladu sa čl. 303.st.1. i st.2. ovog zakona, i njime je predložen prijenos imovine koja čini stečajnu masu na treću osobu temeljem ugovora o zakupu industrijskog pogona kao gospodarske cjeline (prijenos nekretnine sa svom opremom i motornim vozilima) između stečajnog dužnika kao zakupodavca i treće osobe kao zakupnika te podmirenje tražbine u 100% iznosu svih vjerovnika iz zakupnine prema otplatnom planu namirenja tražbina kroz obročnu otplatu počev od 01.10.2022.g. pa do 01.10.2030.g. (uz poček 2 godine od 01.10.2020.-01.10.2022.)

Opravdanost predviđenog namirenja svih tražbina u 100% iznosu u skladu sa otplatnim planom proizlazi iz prikaza poslovanja danog pod točkom 2.1. Stečajnog plana pod nazivom "Plan poslovanja" koji sadrži projekciju poslovanja kroz čitavo razdoblje provedbe Stečajnog plana (od 01.10.2020.g. do 01.10.2030.) kroz financijska izvješća, a posebno Račun dobiti i gubitka za svaku godinu provedbe Stečajnog plana koji sadrži predviđene prihode poslovanja koji se temelje na realnoj osnovi – prosječnoj cijeni proizvoda od mesa divljači u 2019.g. (strana 35. Stečajnog plana – RDG: projekcija za narednih 10 godina, strana 37. – Bilanca: projekcija za narednih 10 godina i 38. strana – Tok novca: projekcija za narednih 10 godina).

Novim Stečajnim planom se u postojeća različna prava - založno pravo hipotekarnih vjerovnika na nekretnini i u založno pravo RH, Ministarstvo financija na pokretninama – motornim vozilima NE DIRA budući da različna prava i nadalje ostaju upisana na imovini koja je predmet tih prava tijekom čitavog razdoblja provedbe Stečajnog plana. Na opisani način, zadržavanjem različitog prava omogućuje se ovim vjerovnicima da u slučaju neispunjenja

Stečajnog plana ostvare pravo odvojenog namirenja i pokrenu ovršne postupke na predmetima na kojima je upisano razlučno pravo u skladu sa čl. 341. i 343. Stečajnog zakona.

Pravilo o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu sadržano u članku 308. Stečajnog zakona odnosi se na sve vjerovnike (i stečajne vjerovnike i razlučne vjerovnike) koji se razvrstavaju u različite skupine kako je to propisano stavkom 1. ovog članka pod uvjetom da stečajni plan različito djeluje na vjerovnike jer se tek tada, i ovisno o načinu različitog djelovanja stečajnog plana prema vjerovnicima, vjerovnici razvrstavaju u posebne skupine. Pri tome posebnu skupinu čine vjerovnici s pravom na odvojeno namirenje ako stečajni plan zadire u njihova prava, zatim posebnu skupinu čine stečajni vjerovnici koji nisu nižeg isplatnog reda te posebnu skupinu čine radnici. Stavkom 2. ovog članka predviđena je mogućnost da se i vjerovnici istog pravnog položaja razvrstavaju u skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa.

U konkretnom slučaju, budući da Stečajni plan od 28.04.2020.g. na isti način djeluje prema svim sudionicima kao stečajnim vjerovnicima jer su razlučni vjerovnici u ovom stečajnom postupku stečajni vjerovnici kojima je stečajni dužnik i osobno odgovoran i koji svoju tražbinu ne namiruju odvojeno tj. kroz razlučno pravo, dolazi do primjene odredbe stavka 4. članka 308. Stečajnog zakona, kojom odredbom je propisano kako citirano glasi:

" Ako bi prema stečajnom planu njegovi učinci bili jednaki prema svim stečajnim vjerovnicima, ti se vjerovnici neće razvrstavati u posebne skupine."

Slijedom navedenog, Stečajni plan od 28.04.2020.g. kojim je predviđeno da se vjerovnici ne razvrstavaju u posebne skupine iz razloga što su učinci istog jednaki prema svim vjerovnicima kao stečajnim vjerovnicima sačinjen je u skladu sa čl. 308.st.4. Stečajnog zakona. Stoga u pogledu razvrstavanja vjerovnika u skupine Stečajni plan NEMA NEDOSTATAKA na koja se poziva sporno rješenje Suda od 19.06.2020.g.

Naime, zakonska svrha razvrstavanja vjerovnika u posebne skupine u stečajnom planu je određena njihovim različitim pravnim položajem prema stečajnom planu, pa stoga u slučaju kada stečajni plan ima različiti učinak prema sudionicima tj. vjerovnicima tada vjerovnici trebaju biti razvrstani u posebne skupine na način kako je to predviđeno stavkom 1., stavkom 2 i stavkom 3. članka 308. Stečajnog zakona.

Međutim, u slučaju kada stečajni plan ima jednak učinak prema svim sudionicima tada se temeljem izričite odredbe stavka 4. članka 308. Stečajnog zakona vjerovnici NE razvrstavaju u posebne skupine, jer za to ne samo da nema potrebe, već nema niti zakonite svrhe.

Na osnovanost iznesenog ukazuje i sudska praksa Visokog trgovačkog suda RH i to primjerice rješenje broj PŽ-1543/07-3 od 12.02.2008.g. i rješenje broj PŽ-5215/2017-5 od 03.10.2017.g.

U konkretnom slučaju, za pravni položaj razlučnih vjerovnika kao stečajnih vjerovnika uopće nije odlučno da li su se razlučni vjerovnici izričito odrekli prava na odvojeno namirenje ili ne, **već je ODLUČNA ČINJENICA da se ti vjerovnici NEĆE ODVOJENO NAMIRIVATI** tj. da njihova tražbina neće biti namirena razlučnim pravom, kako su to sami naznačili u prijavi tražbine u stečajni postupak. To stoga jer je čl. 153. Stečajnog zakona izričito propisano da su vjerovnici s pravom na odvojeno namirenje tj. razlučni vjerovnici STEČAJNI DUŽNICI ako im je dužnik osobno odgovoran, a u stečajnom postupku imaju pravo na razmjerno namirenje samo ako se prethodno odreknu razlučnog prava ili se ne uspiju odvojeno namiriti. Nesporna je činjenica da razlučni vjerovnici nisu uspjeli svoje osigurane tražbine odvojeno namiriti, već da će namirenje ostvarivati u stečajnom postupku i to za cjelokupni iznos dospjele, a nepodmirene tražbine. Stoga je njihov položaj kao stečajnih vjerovnika koji se na jednak način namiruju kao i ostali sudionici u Stečajnom planu od 28.04.2020.g. u skladu sa zakonom i nema

nedostatka u pogledu poštivanja propisa o pravu na podnošenje i o sadržaju stečajnog plana, a time nema nedostataka koje bi prema čl. 317. Stečajnog zakona valjalo otkloniti.

Osim svih navedenih žalbenih razloga zbog kojih sporno rješenje od 19.06.2020.g. nije zakonito, isto sadrži razloge koji su NEJASNI i PROTURJEČNI podnesenom Stečajnom planu jer se ti razlozi odnose jedino na odricanje od prava na odvojeno namirenje, a to uopće nije odlučna činjenica za status razlučnih vjerovnika kao stečajnih vjerovnika i za razvrstavanje vjerovnika u posebne skupine. U Stečajnom planu opisan je položaj razlučnih vjerovnika kao stečajnih vjerovnika u skladu sa Stečajnim zakonom, a na temelju izjave samih razlučnih vjerovnika da se neće odvojeno namirivati tj. da njihova tražbina neće biti namirena razlučnim pravom, pa je stoga odlučna činjenica za namirenje tih vjerovnika kao stečajnih vjerovnika da njihova tražbina nije odvojeno namirena.

Posve je nejasno na koji način Stečajni plan zadire u pravo razlučnih vjerovnika na odvojeno namirenje kada se ti vjerovnici u ovom stečajnom postupku niti ne mogu odvojeno namirivati?! Čak štoviše, nije jasan zaključak suda da se ne može smatrati da razlučnim vjerovnicima ne pripada pravo na odvojeno namirenje jer nisu pokrenuli postupak odvojenog namirenja (ovršni postupka ili postupak osiguranja) prije otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom?! Ili da razlučnim vjerovnicima ukoliko se ne odreknu prava na odvojeno namirenje pripada pravo na unovčenje predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku?!

Opisani nedostaci razloga spornog rješenja od 19.06.2020.g. čine isto nezakonitim i stoga u cijelosti pobožnim.

III / U skladu sa svim iznesenim razlozima žalbe iz točke II ovog podneska koji čine predmetno rješenje od 19.06.2020.g. za otklanjanje nedostataka u Stečajnom planu od 28.04.2020.g. razvrstavanjem sudionika plana u posebne skupine neispravnim i pobožnim, podnositelj žalbe predlaže drugostupanjskom sudu da u skladu sa čl. 380. i 381. ZPP u svezi čl.10. Stečajnog zakona:

» uvaži žalbu te rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru broj 5 St-130/2018-73 od 19.lipnja 2020.g. u cijelosti UKINE.

***

Stečajni upravitelj:
Tea Gatternig, odvjetnica

Prilog:✓ Preslici prijave tražbina razlučnih vjerovnika u stečajni postupak.